

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

16e jaargang nummer 2

juli 2006

Christus, de Eerstgeborene

door J. N. Voorhoeve

Er zijn drie brieven, die wij zouden kunnen noemen een drievoudig snoer, wat de waarheid Gods betreft. Het zijn de brieven aan de Efeziërs, de Filippiërs en de Kolossers.

De brief aan de Efeziërs, waarin wordt geleerd, dat wij in Christus gezet zijn in de hemel. Ons Hoofd is dus in de hemel, en wij zijn er in Hem.

De brief aan de Filippiërs, waarin wordt uiteengezet, hoe de Christen hier op aarde heeft te wandelen als burger van de hemel.

De brief aan de Kolossers, waarin wordt voorgesteld, dat die Jezus, in Wie wij gezet zijn in de hemel, en die ons Voorbeeld is, zolang wij hier op aarde vertoeven, in ons is de hoop der heerlijkheid. Kol. 1:27

Als wij nu de brief aan de Filippiërs uitschakelen, omdat deze geheel gewijd is aan de praktijk van het leven, vinden wij in de Brieven aan de Efeziërs en de Kolossers tweelingbrieven. Telkens weer worden we verrast door overeenkomende woorden. Maar niettemin belichten ze ons de waarheid in Christus van twee zijden: de gelovi-

gen in de hemel in Christus, en Christus op aarde in de gelovigen. Daarom vinden wij in de brief aan de Efeziërs de uitdrukking: "de gemeente, Zijn lichaam, de volheid Desgenen, die alles in allen vervult," Ef. 1:23 en in de Brief aan de Kolossers het woord: "In Hem woont de ganse volheid der Godheid lichamelijk, en wij zijn voleindigd in Hem." Kol. 2:9, 10

In de Brief aan de Efeziërs gaat het om de gelovigen, die in Christus in de hemel zijn gezet. In de brief aan de Kolossers gaat het om Christus, met Wie de gelovigen zijn opgewekt, maar die nog op de aarde zijn en in wie Hij nu woont als hoop der heerlijkheid. Heerlijke nalatenschap uit Paulus' gevangenschap: één brief, die ons de heerlijkheid van het Lichaam, en één brief, die ons de heerlijkheid van het Hoofd schildert.

En deze beide brieven uit éénzelfde plaats in éénzelfde tijd gebracht naar de twee genoemde gemeenten door éénzelfde man, nl. door Tychicus, zoals we in Efeze 6:21 en Kolosse 4:7 lezen. Dit was een geliefde broeder, een getrouwe dienstknecht, een medeslaaf in de Heer, die niet alleen de brieven trouw overbracht, maar ook allen met Paulus' omstandigheden op de hoogte bracht en aller hart vertroostte. God heeft gezorgd, dat deze brieven bewaard zijn gebleven, en dat wij ze thans hebben als het geïnspireerde Woord, ook ons tot nut en lering.

Beide Brieven hebben dit gemeen, dat zij vol zijn van Christus. Is het wonder? Was niet de man, die daar in de gevangenis zat en zulke woorden schreef, zelf met zijn gehele hart bezig met Christus, in Wie hij zich medegezet zag in de hemel, en Die op deze aarde zijn hoop was, de hoop der heerlijkheid? Paulus was in zeer moeilijke omstandigheden, toen hij zulke kostelijke woorden sprak over de Gemeente van Christus. Maar zijn hart strekte zich uit naar de hemelse dingen; de aardse waren uit zijn oog geweken. Als wij daaraan denken, spreken deze Brieven nog te meer. Hier wordt maar niet een abstracte leer geboden, rustig geschreven in een studievertrek; neen, hier is alles leven. Bij het aandachtig lezen van deze "tweelingbrieven", zullen wij óók opmerken, dat in de brief aan de Efeziërs voortdurend van de Heilige Geest sprake is; dat daar de leer aangaande

de Persoon van de Heilige Geest wordt ontvouwd; terwijl in de Brief aan de Kolossers in het geheel niet over de Heilige Geest wordt gesproken, dan alleen in het begin, als er gezegd wordt, dat Epafra hun liefde in de Geest bekend gemaakt had, een uitdrukking, die wel gebezigd moest worden, omdat bij de liefde van Vader en Zoon ook moest worden gewezen op de liefde van de Heilige Geest.

Vanwaar nu dit verschil? In de brief aan de Efeziërs ontwikkelt de Heilige Geest Gods raadsbesluiten en plannen in betrekking tot de Gemeente. Daarom koos God, om deze dingen te zeggen, een gemeente uit, in welke toen niets af te keuren was. In de Brief aan de Kolossers echter stelt de Heilige Geest de Persoon van Christus en Zijn werk voor, omdat hieromtrent verkeerde dingen werden geleerd. In de eerstgenoemde is daarom de hoofdgedachte: "wij in Christus Jezus." In de tweede "Christus in ons." In de eerste vinden we dan ook opgemerkt, dat wij wandelen moeten, waardig der roeping waarmee wij geroepen zijn. ^{Ef. 4:1} De tweede daarentegen vermaant ons om te wandelen waardig den Heere. ^{Kol. 1:10} Daarom moest in de Brief aan de Efeziërs er op worden gewezen, dat, nu wij in Christus zijn, de Heilige Geest in ons woont, ons de toegang tot de Vader heeft ontsloten, ons versterkt om te genieten van Christus en Zijn liefde, ons vormt tot één lichaam, ons vervult met het goede, met lofzangen, ons leidt in de gebeden, en ons door het Woord (het zwaard des Geestes)

kracht geeft tegen de vijand, die ons de zegeningen in de hemelse gewesten wil betwisten. ^{Ef. 1:13; 2:18 en 22; 3:5 en 16; 4:3, 4 en 30; 5:18; 6:17 en 18}

Als Paulus tot ons spreekt in zijn Brieven, heeft hij het meer dan éénmaal over geloof, hoop en liefde. ^{1Kor.13:13} Dat zijn drie belangrijke dingen. Wij weten, hoe ze voorgesteld worden door beelden: het geloof door een kruis, de liefde door een hart, de hoop door een anker.

Over de hoop als een anker heeft de apostel het in Hebreëen 6:18 en 19. Hij vestigt het oog der Hebreëen op twee onveranderlijke dingen: belofte en eed. Die twee dingen geven ons een sterke vertroosting, zegt hij; "ons, die de toevlucht genomen hebben om de voorgestelde hoop aan te grijpen, welke wij hebben als een anker der ziel, zeker en vast, en ingaande tot binnen het voorhangsel, waar als Voorloper voor ons ingegaan is Jezus."

Wij weten, hoe het is in stormachtige wateren in het gezicht der kust. Als het gevaarlijk schijnt, de haven binnen te gaan, is het gewenst, dat het anker wordt uitgeworpen. Maar dan hangt alles af van het anker, dat solide moet zijn, en van de plaats, waar het anker wordt uitgeworpen. De grond moet zéker zijn, opdat het anker zich er in kan vastklemmen.

Dikwijls is het gebeurd, dat anker of ankergrond niet stevig bleken. Alles wat bij ons, mensen, gevonden wordt, is gebrekkig en stelt teleur. Ook met betrekking tot óns leven is dit zo.

De mensen vestigen ook hun hoop op allerlei dingen hier beneden. Maar de profeten spreken over de hoop der huichelaars, die beschaamd zal worden; over de hoop van de goddeloze, die vergaan zal; over de onbestendigheid der hoop van de rijkdom. Men wil zichzelf vastleggen, zekerheid verschaffen, maar aldus blijft men zonder God en zonder hoop in deze wereld. Neen, daar is niets te verwachten van ónze grond, van ónze ankers. 't Zal alles ten slotte blijken, geen stand te kunnen houden.

Maar, Gode zij dank! er is gezorgd voor een goed anker, dat op een goede plaats is geworpen, zodat de levensschepen, die er mee verenigd zijn, vast en zeker in de haven zullen binnenkomen.

Jezus is ingegaan. De Voorloper (d.i. de Overste Leidsman). En als met Hem onze hoop verbonden is, is alles zeker en vast. Jezus, onze Voorloper, is ingegaan; is reeds in de heerlijkheid. En diezelfde Jezus is in ons hier op aarde de hoop der heerlijkheid. Er is een héérlijke verbinding; een vâste zekerheid. Het anker is in de hoogte geworpen, want in de hemel behoren wij thuis. Dáár is de haven onzer begeerte. We zijn op reis naar de heerlijkheid. Dat Jezus ons daar is voorgedaan, is voor ons het bewijs, dat ook wij er zullen komen. En dat wij straks met Christus in de heerlijkheid zullen zijn, wordt ons verzekerd, doordat Christus in ons is de hoop der heerlijkheid.

Deze laatste waarheid nu wordt in de brief aan de Kolossers zo schoon ontvouwd.

"Wij danken de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende, daar wij gehoord hebben van uw geloof in Christus Jezus, en van de liefde, die gij hebt jegens al de heiligen, wegens de hoop, die u in de hemelen is weggelegd."

Wat is de bedoeling van deze woorden? Ik geloof, dat wij ze moeten lezen als volgt:

Altijd dankende de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, wegens het geloof in Christus Jezus, dat de Kolossers hadden en beleefden, wegens de liefde, die zij openbaarden jegens de heiligen; en zou hij dan niet danken, als hij dacht aan die twee belangrijke dingen, kruis en hart, die hij bij zijn geliefde Kolossers vond?

Maar hij was óók altijd voor hen biddende, Waarvoor? Wegens de hoop, die in de hemelen voor hen was weggelegd; want de hoop hadden zij een weinig uit het oog verloren, en er was gevaar, dat zij die geheel uit het oog zouden verliezen. Welke was die hoop? Jezus in de heerlijkheid! Opgevekt met Christus, hadden zij een Christus in de hemelen. En het Evangelie, dat hun gepredikt was, sprak van een hemels licht, want het kwam van Boven.

De inhoud van het Evangelie is Jezus Christus, en al onze verwachting is met Jezus Christus verbonden. Onze hoop is weggelegd in de hemelen, waar Christus is aan Gods rechter-

hand. Daarom zoeken en bedenken we de dingen, die Boven zijn. ^{Kol. 3:1, 2}

Wat zou nu het gevolg zijn, als de Kolossers de hoop, voor hen in de hemelen weggelegd, uit het oog verloren? Ze zouden omkomen. Daarom baden Paulus en Epafras voortdurend voor hen met het oog op die hoop. Daarom schreef Paulus hun zo ernstig over die hoop.

Christus is onze hoop. Al wat met Christus in verbinding staat, is in de hemel voor ons weggelegd. Geen mens kan daar verderven. In de hemelen is alles zeker en vast, alles wèl bewaard. ^{Kol. 1:4, 5}

Doch is het niet met het geloof en met de hoop als met de liefde? De brief aan de Romeinen verzekert ons, dat niemand ons zal scheiden of zal kunnen scheiden van de liefde van Christus en van God. ^{Rom. 8:38, 39} Maar Judas vermaant ons: "Geliefden..... bewaart uzelf in de liefde Gods!" ^{Jud.:21} Het is dus mogelijk, dat wij de plaats verlaten, waarin God ons veilig stelde.

Zó nu is het óók met de hoop, die zeker en vast is. Paulus schrijft: "Indien gij althans blijft in het geloof, gegrond en vast, en u niet laat afwenden van de hoop des Evangelies, dat gij gehoord hebt." ^{Kol. 1:23}

Dus van de hoop konden ze zich afwenden! Maar ze hadden toch het Evangelie gehoord en aangenomen? En de hoop is toch het heerlijk einddoel, dat Gods blijde boodschap voorstelt? Ja, het Evangelie heeft en geeft hoop, heerlijke hoop. Doch anderen

kunnen ons trachten af te trekken. En wee, als we ons dan laten afwenden! Het is zulk een kracht voor het heden; zulk een heerlijke toekomstverwachting! Een levende, eeuwige hoop!

Maar, zegt misschien iemand, die hoop is zo ver van mij af. In de hemelen weggelegd. Neen, antwoordt de apostel, het is niet ver weg; het is nabij u; het is in u! Want: "Christus is in u, de hoop der heerlijkheid." Kol. 1:27

Het gaat hier dan ook niet om Christus' wederkomst op aarde. Dit was, evenals de waarheid van Zijn vleeswording, dood, opstanding en hemelvaart, geen verborgenheid. In het Oude Testament was dit alles geopenbaard. Het gaat hier ook niet om de verborgenheid, dat Christus zal wederkomen in de lucht voor de Zijnen. ^{1Kor. 15:51, 52} Neen, er is sprake van de verborgenheid onder de volken, ^{Kol. 1:27} en wel: dat een verheerlijkte Christus, het Hoofd in heerlijkheid, die een Lichaam heeft op aarde, samengesteld uit Joden en Heidenen, die in Hem geloven, in ons en onder ons hier beneden de hoop der heerlijkheid is. Is dit geen kostelijke waarheid?

En ze is niet afhankelijk van ons gedrag. Dat is wèl zo, als in Joh. 14:23 gesproken wordt over het woning maken bij ons van Vader en Zoon. Dan is de voorwaarde, dat wij Jezus' woord bewaren. Maar hier is sprake van het beginsel. Alle gelovigen zijn in Christus. Maar ook: Christus is in allen.

En wel: in het karakter van hoop der heerlijkheid; want omdat Hij in ons woont, hebben we de zekerheid, dat Zijn heerlijkheid ons deel zal worden. Wordt Hij geopenbaard, dan wij met Hem! ^{Kol. 3:4}

"Een ieder, die deze hoop op Hem heeft," zegt Johannes, "reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is." ^{1Joh. 3:3} Deze hoop is: Hem zien, gelijk Hij is; Hem gelijk zijn; de openbaring van wat wij zijn zullen. Het vanzelfsprekend gevolg nu van het leven bij deze waarheid is, dat wij ons reinigen.

"Laat ons dan de belijdenis der hoop onwankelbaar vasthouden! Die het beloofd heeft, is getrouw." ^{Heb. 10:23}

"Laat ons dan met blijmoedigheid, met zachtmoedigheid en vreze, getuigenis geven aan een iegelijk, die rekenschap van ons vordert, van de hoop, die in ons is." ^{1Pet. 3:15}

Laat ons dan leven bij de waarheid, dat Christus onze hoop is; in ons de hoop der heerlijkheid!

Thans willen wij aan de hand van hetzelfde hoofdstuk opnieuw onze aandacht bepalen bij Christus, maar nu door op Hem te zien als op de Eerstgeborene.

"Opdat Hij in alle dingen de eerste plaats zou innemen," lezen wij in het midden van het hoofdstuk, dat vóór ons ligt. ^{Kol. 1:18}

Dat is een wonder-heerlijke gedachte. Onze bekering, onze redding, ons eeuwig geluk, ons getuigenis hier op aarde, het is zeker van veel gewicht. Maar ver boven dit alles uit gaat toch de eer van de Heer. Christus moet

worden grootgemaakt ! Dat is de gedachte van God; dat is het doel van God. Christus moet in alles de eerste plaats innemen. De eerste plaats had Hij in Gods hart; de eerste plaats in de schepping; de eerste plaats in de nieuwe bedeling; de eerste plaats zal Hij innemen in de toekomst. Moge Hij ook in het heden de eerste plaats innemen in ons hart, in al ons doen en laten!

In den Brief aan de Efeziërs lezen we, geheel in overeenstemming met Kolosse 1: "Opdat Hij alle dingen vervullen zou." Ef. 4:10

Het doel, waartoe Christus is nedergedaald in de benedenste delen der aarde en opgevaren boven de hemelen, is zeker óók geweest om de gevangenis gevangen te nemen en de mensen gaven te geven, maar toch was het in éérste instantie, opdat Hij (Christus) alle dingen vervullen zou. Hij moest zijn: de Oorzaak en Bewerker van alles; de Bron en Gever van alles. En is dit niet stééds het Goddelijk beginsel?

"Eere zij God in de hoogste hemelen!"
Luk. 2:14

"Zoekt eerst het koninkrijk Gods en Zijn (Gods) gerechtigheid!" Mat. 6:33

"Vader, Uw naam worde geheiligd!"
Mat. 6:9

De eer van God moet in alles altijd vooropgaan. Evenzo is het met Christus. En zie, dat is het geheim van alle ware zegen.

Dat het zo lauw is in kringen, waar men toch met God wel rekening wil houden, heeft zeker tot oorzaak, dat

Christus niet de éérste plaats heeft, niet alle dingen vervult.

Dat het met zending en evangelisatie dikwijls zo stroef gaat, komt zeker daarvandaan, dat er zoveel schijn van godzaligheid is; dat Christus zo weinig waarlijk allen en alles vervult; dat Hem niet de eerste plaats wordt gegeven in de prediking en in het midden der gelovigen. Het middel nu er tegen is niet: ijveren, werken, verbeteren, zich verontrusten, maar: Hij moet alles en allen gaan vervullen! Hij moet de eerste plaats gaan ontvangen! Laat ons dat bedenken, zowel voor ons persoonlijk leven, als voor de gemeenschap en de dienst!

Als het oog wordt afgewend van Jezus, vinden de verkeerde leraars bij ons een plaats. Als ons oog op Jezus is gericht, wijkt Satan op zij, en wordt Hem de plaats gegeven, die Hem toekomt. Jak. 4:7

Is er ooit iemand geweest, van het begin van het Christendom tot op onze dagen, die als Paulus altijd de Persoon van Christus op de voorgrond stelde? Steeds weer sprak en schreef hij tegen verkeerde leringen en openbaringen. Aan vermaningen ontbrak het niet. Maar het middelpunt van al wat hij zei, was Christus. Alles bracht hij in verband met de Persoon des Heeren.

En is dit niet het middel om het hart te treffen? Verliest niet alles zijn waarde, als de ziel wordt getroffen en aangetrokken door de heerlijkheid van Christus? De filosofie, zo aantrekkelijk voor het verstand, de Joodse overleveringen, zo strelend voor het

vlees, ze verdwijnen als waardeloos bij de uitnemende schoonheid van Christus. Daarom stelt Paulus aan de Kolossers, die bekoord waren door menselijke leringen, Christus' heerlijkheid voor.

God geve, dat wij dit voorbeeld volgen! Het is de weg tot terechtbrenging, tot bewaring voor en in gevaren.

Laten we Christus en Zijn heerlijkheid prediken, en de schoonste vruchten zullen worden gezien!

Nu is natuurlijk een belangrijke vraag, of we Christus kennen, en hoe we aan Hem zijn gekomen. De apostel beantwoordt die vraag in het begin van dit hoofdstuk, en we willen er eerst bij stilstaan.

"Dankende de Vader," zegt de apostel in het twaalfde vers.

De Vader is de Oorsprong van al ons heil. Uit Gods hart is alles tot ons gekomen. "Door welke wil wij geheiligd zijn," lezen we ergens anders. ^{Heb. 10:10}

De wil van God was onze heiliging. Hij wenste ons af te zonderen van de wereld en de zonde en Satan, voor Zich. Zouden we Hem dan niet danken?

Vóórdát de apostel wijst op de Zoon, die het middel was tot ons heil, en die het middelpunt is van de oude en nieuwe schepping, richt hij dan ook eerst ons oog op de Vader, uit Wie alle dingen zijn.

In de Brief aan de Efeziërs doet hij dit eveneens. Hij roept daar uit: "Om deze oorzaak buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heere Jezus Christus." ^{Ef. 3:14}

Maar het gaat dáár over het raadsbesluit. Als hij dit ziet in zijn hoogte, lengte, breedte en diepte, weet hij geen woorden te vinden om God groot te maken, en bidt hij de Vader, de Efeziërs toch te sterken naar den inwendige mens, opdat ze er meer van zouden verstaan en meer zouden leren kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat.

Hier echter dankt hij voor iets anders. Hij ziet de Kolossers in verbinding met Christus, en nu buigt hij de knie, om de Vader te danken voor zulk een genadige verlossing.

Paulus was een apostel van Christus Jezus door den wil van God. Hij had apostolisch gezag, niet van de Gemeente, maar van God Zelf. En met Timotheüs, de broeder, richtte hij zich nu tot de heilige en getrouwe broeders in Christus te Kolosse. Hij zag hen in hun onderlinge verhouding tot elkaar en in hun betrekking tot God. En hij wenste hun genade en vrede toe van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus. ^{Kol. 1:1, 2}

Maar hoe waren zij in deze verhouding gekomen?

Zij hadden in Christus Jezus geloofd. Want het woord der waarheid des Evangelies hadden ze te voren gehoord, toen het hun gebracht werd, en het was in hen niet onvruchtbaar geweest. In de gehele wereld, waar het tot de mensen komt, draagt het immers vrucht, en wast. En zó nu was het ook geweest onder de Kolossers van de dag af, dat zij de genade Gods in waarheid geloofd en erkend hadden. ^{Kol. 1:3-8}

Maar nu bidt Paulus God, dat de wandel der Kolossers mocht bestuurd worden door Goddelijke wijsheid. Hij bidt niet, dat zij Gods voornemens beter mochten leren begrijpen en grijpen, zoals hij dat in Efeze 3 doet; neen, hij beschouwt hier, vanwege de omstandigheden, de gelovigen uit een ander oogpunt, en denkt daarom in de eerste plaats aan hun verantwoordelijkheid. ^{Kol. 1:9-11} De kennis van Gods wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand, heeft tot gevolg: innige gemeenschap met God. En dan verlustigt men zich in héél wat anders dan in geboden en instellingen. Zie, dit achtte de apostel zo belangrijk voor de Kolossers: te weten, wat God wil; te onderzoeken, wat God welbehaaglijk is. Christenen zijn hemelse mensen op aarde; de hoop der heerlijkheid, Christus, is in hen; en nu moeten zij Christus gehoorzamen. Niet onder de wet zich stellen, maar, door toe te nemen in de kennis van Gods wil, beoordelen wat voor de Heer aangenaam is. Zó alleen kunnen zij wandelen "den Heere waardig tot alle welbehagen, in alle goed werk vrucht dragende, en opwassende door de kennis van God, met alle kracht bekrachtigd, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle volharding en lankmoedigheid, met blijdschap." ^{Kol. 1:10, 11}

Hoe vaak komt in dit vers het woordje "alle" voor! Vele dingen kunnen we ten déle doen, als we ons op een ander standpunt stellen. Maar geheel, zoals God het wil, zoals het Zijner waardig is, kan het alleen plaatsvinden, als we het Goddelijk standpunt

innemen; als we met Gods volmaakte wil in alles rekening houden; als we uit God de kracht putten. En dit naar het voorbeeld van Christus, de sterkte van Gods heerlijkheid, de opgewekte en verheerlijkte Heer, op Wie we volhardend, geduldig en met een blijmoedig hart - hoe moeilijk onze weg ook zij - ons oog moeten richten als op ons heerlijk Voorbeeld.

Wondergroot was de liefdemacht des Vaders geweest, die de Kolossers zó had veranderd, als met dank kon worden herdacht, en die hen nu in staat stelde tot zulke dingen!

Wat had de Vader gedaan?

De apostel noemt vijf redenen op, om de Vader te danken: de Vader heeft ons bekwaam gemaakt voor de erfenis; gerukt uit de macht der duisternis; overgezet in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde; verlossing geschonken; vergeving van zonden.

Bekwaam gemaakt voor de hemel; geschikt gemaakt voor Zijn tegenwoordigheid; waardig gemaakt om straks daarboven deel te hebben aan de heerlijke erfenis der heiligen in het licht! ^{Kol. 1:12}

Er zijn velen, die denken door allerlei goedgevoelen langzamerhand zich de bekwaamheid te kunnen verwerven om in het licht te erven. Zij menen, dat men rijp moet worden voor de hemel. Maar die gedachte wordt hier weggevaagd door de éne opmerking, dat alles voor ons gedaan is. "Dankende de Vader, die ons bekwaam gemaakt heeft om deel te hebben aan de erfenis der heiligen in het licht; die ons verlost

heeft uit de macht der duisternis; die ons overgezet heeft in het koninkrijk van den Zoon Zijner liefde; in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden." Kol. 1:12-14

Wat is dat heerlijk! Indien iemand met schuldbelijdenis tot God nadert en gelooft in de van God Gezondene, dan is alles voor eeuwig in orde.

Johannes zegt: "Zovelen Hem aangenomen hebben; (niet: door Hem aangenomen worden, hoewel dit natuurlijk óók waar is,) hun gaf Hij (Jezus) het recht, kinderen Gods te worden, hun, die in Zijn naam geloven." Joh. 1:12

Misschien is er een lezer of lezeres dezer beschouwing, die geen vrede heeft. Overweeg dan vooral deze woorden biddend! "Bekwaam gemaakt heeft om deel te hebben aan de erfenis in het licht!" Door het werk van Christus zijn wij zó gereinigd, dat wij bekwaam gemaakt zijn om in het licht van God te verkeren. Want niet alleen zullen wij de heerlijke erfenis der in Christus geheiligden delen, maar dit zal geschieden in het licht. Ten volle zal daar blijken, dat we hier op aarde door God volkomen geschikt gemaakt zijn voor de hemel.

Maar hoe zijn we nu zo geworden?

De Vader heeft ons verlost uit de macht der duisternis, en overgezet in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde, in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden. God Zelf heeft dus ingegrepen. Hij heeft ons geheel veranderd. Met kracht heeft Hij ons uitgerukt (dit is de betekenis

hier van het oorspronkelijke woord voor "verlost") uit de macht der duisternis. We waren er geheel door vastgegrepen. Hij moest ons ontrukken aan de duisternis. En Hij heeft toen - met eerbied zij het beeld gebruikt - een sprong naar ons toe gedaan, en ons uitgered. En nadat Hij ons ontrukkt heeft aan de macht der duisternis, heeft Hij ons overgezet in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde.

Overgezet. Zoals Oosterse vorsten overwonnen volken verplaatsten van de ene landstreek naar de andere! Zoals iemand uit de dood in het leven wordt overgeplaatst! Joh. 5:24; 1Joh. 3:14

In het koninkrijk van den Zoon Zijner liefde. Dit is niet het koninkrijk des Vaders, waarom wij bidden, dat het komen zal; niet het koninkrijk van Christus of het onbeweeglijk koninkrijk. De betekenis van deze uitdrukking, die we slechts deze éne maal in het Nieuwe Testament vinden, is gelijk aan: gebied of sfeer. Er is een nieuw gebied, waarop we zijn overgezet; een nieuwe sfeer, een liefde-sfeer, waarin we zijn overgeplaatst. In het ene rijk, waaruit we weggerukt werden, is Satan het middelpunt. Daar is alles duisternis en haat. In het andere rijk, waarin we zijn overgezet, is Christus het middelpunt. Daar is alles licht en liefde. Nergens anders wordt gesproken over het koninkrijk van de Zoon. Alleen in de Psalmen staat: Kust de Zoon, maar dan wordt daar gedacht aan het koninkrijk, dat in overwinningsmacht op aarde zal worden opgericht. Ps. 2: 12

Hier echter staat de uitdrukking in verband met liefdemacht. Het is de Zoon van Gods liefde. Welk een schone uitdrukking! Komt, laten we ons neerbuigen voor de Vader, die Zijn Zoon aan ons gaf, en die ons aan de Zoon gaf.

Goddelijk volmaakte liefde!

Een liefde, die ons ook verlossing schonk, eeuwige redding. Die al onze zonden vergaf.

Een liefde, die nog te meer uitkomt, als we er bij bepaald worden, dat, wilden wij verlost kunnen worden, wilden onze zonden vergeven kunnen worden, de Zoon moest sterven.

Verlossen heeft hier - in vers 14 - de betekenis van vrijmaken, vrijkopen. Vergeven wil zeggen: weggeven, wegdoen, niet meer toerekenen.

De beelden in de Schrift zijn zo mooi. God zegt ergens: Ik gedenk uw zonden niet meer; Hij heeft ze niet meer in Zijn gedachten. ^{Heb. 8:12; Jer. 31:34}

God zegt op een andere plaats: In de diepte der zee zijn uw zonden weggegooid; Hij kan ze niet meer vinden, zó diep zijn ze gezonken. ^{Mic. 7:19}

En God zegt óók een keer: Uw zonden heb Ik achter Mijn rug gooid. ^{Jes. 38:17}

Mag ik het zeggen met eerbied? Hij kan ze niet meer zien!

Nu bedoel ik niet, dat God niet meer weet, wat wij gedaan hebben, niet meer vinden of zien kan onze zonden. Paulus zelf heeft meermalen gezegd, dat hij een vervolger der Gemeente was, en later kwam alles telkens weer met droefheid in zijn herinnering, en noemde hij zich de grootste der zon-

daren. Neen, ik bedoel, dat, wat de toerekening betreft, alles geheel en voorgoed is weggedaan.

Maar..... hoe véél heeft dit God, en ook den Heere Jezus, gekost! God, die Zijn eigen Zoon niet spaarde, Hem overgevend in dood en graf. De Zoon, die Zich gewillig en vrijwillig overgaf; die werd gebonden en gekruisigd; die als het ware werd weggedaan door God in onze plaats!

Neen, wij zijn niet weggedaan, maar wel onze zonden. En in plaats daarvan ontvangen wij de weldadigheden des Heeren!

Het is de oude waarheid, maar zij blijft altijd weer nieuw. Laten wij ze blijven prediken. Er is verlossing en vergeving van zonden in Jezus te vinden voor een ieder, die gelovig tot God nadert! In Christus is alles bereid.

Is het wonder, dat de apostel niet nalaten kan, de heerlijkheid van de Zoon te bezingen? Drieërlei heerlijkheid noemt hij nu:

Hij is het beeld des onzienlijken Gods. Hij is de Eerstgeborene der schepping. Hij is de Eerstgeborene uit de doden.

Laat ons bij alle drie afzonderlijk stilstaan. Neen, nu is er geen sprake meer van ons, doch alleen van Christus. ^{Kol. 1:15-20} En al wordt ook even de Gemeente genoemd, het is alleen in haar verbinding met Christus en tot verhoging van Zijn heerlijkheid.

Christus wordt aldus in Zijn verschillende heerlijkheden vóór de Kolossers geplaatst, opdat zij bevrijd

zouden worden van het gevaar, waaraan zij blootstonden: onder het juk der menselijke inzetten te komen. Immers, het is de Zoon, die vrijmaakt. ^{Joh. 8:36}

We beginnen dan met het woord: "Hij is het beeld des onzienlijken Gods." De eerste karaktertrek van Christus' persoonlijke heerlijkheid. God woont in een ontoegankelijk licht. ^{1Tim. 6:16}

"Niemand heeft ooit God gezien." Maar: Christus heeft ons de Vader verklaard. ^{Joh. 1:18} Hij is het beeld Gods. De Zoon van Gods liefde heeft God volmaakt geopenbaard. Ik kan God niet zien, niet kennen, dan door Christus, die het afschijnsel is van Gods heerlijkheid, het afdrukkel Zijner zelfstandigheid. ^{Heb. 1:3} Dat wil zeggen: de heerlijkheid Gods straalde uit van Hem, werd in Hem aanschouwd; Gods wezen werd door Hem afgedrukt als in een vorm, als door een stempel.

Maar Hij was ook de Eerstgeborene der ganse schepping. Vóórdát één schepsel bestond, wás Hij. Hij was geen schepsel, maar de Schepper. In de ganse schepping nam Hij de eerste plaats in. Er is hier geen sprake van tijd, maar van rang. Het gaat hier om de plaats der eere, die Hij inneemt in de ganse schepping als Schepper. Hij staat boven alles, wat geschapen is. In de geest van het woord, dat God gebruikte om de uitnemendheid uit te drukken van Salomo (en van Hem, van Wie deze een type is) boven alle andere koningen: "Ook zal Ik hem ten

eerstgeboren zoon stellen, een hoogste over de koningen der aarde." ^{Ps. 89:28}

De eerstgeborene van een familie had van oudsher bijzondere rechten en een bijzondere plaats. ^{Gen. 49:3} In Israël kreeg zo iemand een dubbel deel, en was tegelijk de natuurlijke erfgenaam van de rang en stand zijns vaders, hetzij als hoofd van het gezin of als vorst van geslacht of stam. De titel duidt dus een voorrang aan; een waardigheid.

De eniggeboren Zoon Gods nu kwam als Eerstgeborene op deze aarde. Hij was - hoewel Hij als mens op aarde van al Zijn rechten afzag en de nederigste plaats innam - de Eerstgeborene der ganse schepping.

Waarom Hij als zodanig wordt aangeduid, vindt zijn verklaring in het volgende vers. Het woordje "want" geeft de oorzaak aan. De Zoon is de Schepper der ganse schepping!

"Want door Hem zijn alle dingen geschapen." Niets verkondigt helderder Zijn Godheid, dan de mededeling, dat Hij geen schepsel is, maar Schepper. Het woordje "in", waarvan de apostel gebruik maakt in het begin van het zestiende vers, in de plaats van het in de Nederlandse tekst voorkomende woordje "door," geeft te kennen, dat de scheppingsmacht in Hem woonde.

En om krachteloos te maken de leringen der valse leraars, die zeiden, dat God engelen had verkoren om de wereld te scheppen, zegt hij niet alleen, dat de Zoon "alle dingen" heeft geschapen, maar voegt hij er bij: "Die in de hemelen en die op de aarde zijn, die

zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten." ^{Kol. 1:16} Dus ook de engelen zèlf waren schepselen en geen scheppers! Hiermede tast hij dan de verering der engelen in het hart aan.

De Zoon wordt dus voorgesteld als Schepper van hemel en aarde. We weten uit vele andere Schriftplaatsen, dat God de Schepper is van hemel en aarde. Maar zodra God spreekt van de Zoon, die het afschijnsel Zijner heerlijkheid en het afdruksel Zijner zelfstandigheid is, wordt gezegd, dat God door Hem de werelden gemaakt heeft en draagt. ^{Heb. 1:2} God de Bouwmeester, die het plan maakte; de Zoon de Uitvoerder van de eeuwige schepingsgedachten Gods. (Voedsterling in Spr. 8:30 kan ook worden vertaald door Werkmeester.) De Zoon van Gods liefde was het beeld van de onzienlijken God, de Eerstgeborene der ganse schepping. Als ons oog wordt gericht op de heerlijkheid van de Zoon, is Hij het, door Wie niet alleen God alle dingen heeft geschapen, maar die ook in Zichzelf de scheppingsmacht bezat.

Alle dingen zijn in Christus geschapen; in de kracht van Zijn Persoon. ^{Kol. 1:16a} Alle dingen zijn ook door Christus geschapen; God heeft door Hem de werelden gemaakt. En alle dingen zijn tevens tot Christus geschapen; Hij bezit alles, en heeft recht op alles. Dit is geheel in overeenstemming met: "In den beginne was het Woord.

En het Woord was bij God. En het Woord was God. Dit (of Hij) was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door hetzelfde (of door Hem) geworden, en zonder hetzelfde (of door Hem) is niet één ding geworden, dat geworden is." ^{Joh. 1:1}

Daarom zegt de apostel verder: "En Hij is vóór alle dingen." ^{Kol. 1:17}

Om alles te kunnen scheppen moest Hij vóór alles zijn. Hij was in den beginne. Hij is, Hij bestaat, vóór alles. Geen schepsel, maar Schepper. En wie onderhoudt alle dingen?

"Alle dingen bestaan te zamen door Hem." ^{Kol. 1:17}

"Alle dingen dragende door het woord Zijner kracht." ^{Heb. 1:3}

In welk een grootheid verschijnt hier vóór ons de Zoon!

Maar er is meer. Christus is niet alleen het beeld des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene der ganse schepping, het Hoofd der schepping. Neen, een derde heerlijkheid wordt ons geschilderd: Christus is de Eerstgeborene uit de doden, het Hoofd der nieuwe schepping.

We hebben Christus gezien op deze aarde als het beeld des onzienlijken Gods; gezien als de Eerstgeborene der ganse schepping, door Wie alles gemaakt werd, en die alles onderhoudt. Maar nu zien we Hem als de opgestane Mens, als de Overwinnaar over dood en graf, als het Hoofd der Gemeente. En ja, óók als zodanig neemt Hij de éérste plaats in. Hij, die het begin is, is de Eerstgeborene uit de doden. ^{Kol. 1:18}

Het begin van de nieuwe schepping is Christus. ^{Op. 3:14} De Eerstgeborene uit de doden - dat is Degene, die onder de doden, die opstaan, de eerste plaats inneemt - is Christus. Hij staat aan het hoofd der oude, en ook aan het hoofd der nieuwe schepping.

Derhalve ontplooit Hij Zijn heerlijkheid in twee sferen: op het scheppingsgebied en op het gebied van het nieuwe leven. Hij is het Hoofd der schepping, en het Hoofd des lichaams, der Gemeente. ^{Kol. 1:18}

Oneindig groot is de heerlijkheid van Zijn Goddelijke Persoon. Hij is vóór alles en heeft alles geschapen; Hij draagt en onderhoudt alle dingen. En Hij is door de kracht der opstanding het Hoofd der nieuwe schepping; ook op het gebied van de dood neemt Hij, als de grote Overwinnaar, de eerste plaats in.

Niet door Zijn menswording verkreeg Hij deze plaats, hoewel de menswording er toe behoorde. Maar Hij moest sterven, wilde er vrucht komen. En Hij is gestorven en opgestaan, en veel vrucht brengt Hij voort.

In de eerste schepping was de gehele Drieëenheid werkzaam: God, de Vader, had het plan beraamd; God, de Zoon, volvoerde het; God, de Geest, schonk het leven.

In de nieuwe schepping ging het evenzo. Letten we maar op de gelijkenis uit Lukas 15. De Vader staat op de uitkijk naar het verlorene; de Geest ontsteekt het licht en brengt het verlorene te voorschijn; de Zoon zoekt het verlorene op en brengt het op Zijn schouders thuis.

Zo was het dan het welbehagen der ganse volheid in Christus te wonen, toen Hij op aarde was als mens. Het was het welbehagen, zo lezen we. ^{Kol. 1:19}

Al Gods macht, wijsheid en liefde, is geopenbaard in de Christus als mens op aarde.

Tevens was het het welbehagen Gods: "door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen, vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, hetzij de dingen, die op de aarde zijn, hetzij de dingen, die in de hemelen zijn." ^{Kol. 1:20}

Christus, het beeld des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene der ganse schepping, de Eerstgeborene uit de doden, heeft het verzoeningswerk volbracht. Door de zonde was de schepping besmet. Maar Gods welbehagen was het, in Christus te wonen, opdat Hij in Christus alle dingen tot Zichzelf zou verzoenen. Op het kruis stortte Christus daartoe Zijn bloed. En nu is de vrede gemaakt.

"In de voleinding der eeuwen is Hij eenmaal geopenbaard, om de zonde teniet te doen door de offerande van Zichzelf." ^{Heb. 9:26}

"Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." ^{Joh. 1:29}

Gods macht is nog niet tussenbeide getreden, om de uitwerking van de verzoening aller dingen te zien. Maar eens zal dit geschieden door de waarde van Christus' offerande.

En er is nog meer. Het werk der verzoening is tweeledig. Niet alleen is er een verzoening der dingen, maar ook van personen.

Gaat het nu om de laatsten, dan wordt niet gesproken van alle mensen, maar wordt gezegd: "En u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden in gezindheid door de boze werken, heeft Hij echter nu verzoend in het lichaam Zijns vleses door de dood, om u heilig en onberispelijk en onstraffelijk vóór Zich te stellen." Kol. 1:21, 22

Het betreft hier dus de gelovigen; hen, van wie gezegd wordt, dat zij eertijds vervreemd waren.

En er wordt bij hen niet opgemerkt, als bij de dingen: "om te verzoenen," maar: "heeft Hij nu verzoend."

Wat was onze toestand treurig! Verwijderd van God, waren wij Zijn vijanden. Ons verstand was verduisterd; onze gezindheid verdorven. Wij wandelden in boze werken. Maar - Christus gaf voor ons Zijn lichaam; ging voor ons in de dood. Zodat wij, die zulke zondige wezens waren, maar ons bekeerden en leerden geloven, verzoend zijn, nu reeds!

"En u!" Deze woorden wijzen op de uitnemende positie, welke allen innemen, die in Christus zijn, en die Hij alleen, door Zijn dood, hun verschaffen kon.

En wat is het heerlijk resultaat van deze verzoening van de personen? Zij worden onberispelijk en onstraffelijk vóór Hem gesteld! "In Christus" is dit reeds nu zo. We zijn heilig en onberispelijk voor Hem in de liefde. Ef. 1:4 We hebben er anderzijds naar te streven, in onze wandel in deze wereld onberispelijk en rein te zijn, als onstraffelijke kinderen Gods in het midden van een verdraaid en verdorven geslacht.

Fil. 2:15 Maar hier geldt het het uiteindelijk zijn in de heerlijkheid. Straks zullen wij "onberispelijk worden gesteld voor Zijn heerlijkheid met blijdschap." Jud.:24

Welk een Persoon! Welk een werk! Voor Hem, die zo heerlijk is, en alles zo heerlijk volbracht, buigen we ons aanbeddend neder. Voor Hem, de Eerstgeborene! Maar deel te hebben aan zulk een heerlijke toekomst en zulk een innige gemeenschap, houdt als vanzelf in, dat men in het geloof blijft tot het einde. Daarom volgt er: "Indien gij althans blijft in het geloof, gegrond en vast, en u niet laat afwenden van de hoop des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is in de ganse schepping, die onder de hemel is." Kol. 1:23 Dit "indien" van de apostel staat in verbinding met de verantwoordelijkheid en niet met het standpunt. Paulus richt zich hier tot het geweten der Kolossers. Zij moesten in het geloof blijven. Hoe groot de gevaren ook waren. En zich niet laten afwenden van de hoop. Dat wil zeggen: niet zich laten afdrijven door de stormen van de haven af.

Daarom moesten ze gegrond en vast zijn. Zonder wortels kan een boom de wind niet weerstaan. Zonder goede grond kan het anker het schip niet houden. De Kolossers moesten dus de waarheid goed kennen, zoals die in betrekking staat tot de Persoon van Christus, en waarop de hoop des Evangelies rust.

Als Paulus echter hierover spreekt, komt voor zijn aandacht de heerlijke bediening, die hem is toevertrouwd.

En deze is tweemaal.

"Waarvan ik, Paulus, een dienst-knecht geworden ben." Kol. 1:23

"Welker dienst-knecht (namelijk der Gemeente) ik geworden ben naar het rentmeesterschap van God, dat mij gegeven is voor u." Kol. 1:25

Heerlijke dingen worden ons aan het slot van ons hoofdstuk voorgesteld! Telkens gaat het over twee dingen in verbinding met Christus.

Eerst is er sprake van tweemaal hoofdschap; dan wordt er gezegd, dat er tweemaal verzoening is; en ten derde spreekt Paulus over de tweevoudige dienst, die hem was toebetrouwd. Tweemaal hoofdschap. En dan horen wij tweemaal het woord: Eerstgeborene. Er wordt in het Nieuwe Testament viermaal gesproken over Jezus als Eerstgeborene. Als Eerstgeborene der ganse schepping; als Eerstgeborene uit de doden; als Eerstgeborene onder vele broederen; Rom. 8:29 en als Eerstgeborene der doden. Op. 1:5 Over de laatste twee keren spreken we nu niet. Bij de eerste twee mochten we reeds stilstaan, en willen we nóg even vertoeven. Christus is de Eerstgeborene der ganse schepping; en Hij neemt dus in de ganse schepping de eerste plaats in. Christus is de Eerstgeborene uit de doden; en Hij heeft dus onder hen, die uit de doden opstaan, de eerste plaats. Hij, de eerste, die uit de doden opstaat krachtens Zijn verlossingswerk, die de overwinning heeft behaald over dood en graf, heeft te zeggen over alle doden in Hem. Welk een troost, als onze geliefden zijn heengegaan!

Tweemaal verzoening. Een verzoening van alle dingen en van personen. Alle dingen zullen verzoend worden door de offerande van Christus. Het zuchten der schepping zal worden weggenomen. Maar tot de mensen moet worden gezegd: Laat u met God verzoenen. De mensen moeten daartoe luisteren naar hetgeen God zegt; ze moeten schuld belijden; hun wil onderwerpen aan de wil van God. Wat zal het heerlijk zijn, als straks de verzoening der dingen geschieden zal! Wat is het heerlijk, als nu een zondaar verzoend wordt met God, doordat Hij tot de erkenning komt: ik ben niets, en Christus is alles; doordat hij de wapens neerlegt en zich overwonnen geeft aan de macht van Jezus' liefde.

Maar behalve tweemaal hoofdschap en verzoening is er ook tweemaal dienst. Ten eerste de dienst in de ganse schepping. Paulus ging uit om het Evangelie te prediken aan alle creaturen. Ten tweede de dienst in de Gemeente. Paulus wijdde zich aan de gelovigen, die hij wilde dienen naar hetgeen hem was toevertrouwd door zijn Meester.

En nu noemt hij zichzelf in het eerste geval een dienst-knecht, en in het tweede geval de dienst-knecht. Hij had namelijk een bijzonder rentmeesterschap van God, en wel om het woord Gods te voleindigen en daarin de Gemeente te dienen. Als zodanig, als degene, die de verborgenheid der Gemeente openbaarde, had de apostel veel te lijden gehad. Hij was er nu voor in ketenen gebonden. De Joden kon-

den niet verdragen, dat de genade zich zó uitstreckte tot de Heidenen en deze op één lijn stelde met hèn. En daarom haatten zij Paulus en deden hem lijden. Maar hij kon zeggen: "Thans - nu ik in de gevangenis ben - verblijd ik mij in het lijden voor u." Kol. 1:24

Om hun het Evangelie te verkondigen, leed hij. Maar de liefde van Christus, die in zijn hart steeds brandende was, deed hem zich verblijden in het lijden; want hij verdroeg alles voor hen, die de voorwerpen waren van de liefde van Christus en van de zijne.

Deze gedachte verklaart zijn woord: "En vul in mijn vlees aan, wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus voor Zijn lichaam, dat is de Gemeente." Kol. 1:24b Christus had de Gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven. Ef. 5:2, 25 Uit liefde voor Christus en Zijn Gemeente verdroeg Paulus het lijden. Zo vulde hij aan, wat er nog ontbrak aan het lijden van Christus voor de Gemeente. Christus leed voor de Gemeente om haar voor Zich te verkrijgen, en Paulus leed voor de Gemeente, omdat hij overal de heerlijke waarheid van de verborgenheid der Gemeente predikte; hij onderging dus in deze zin eenzelfde lijden als Christus.

Voor de Gemeente was hij rentmeester om het woord Gods te voleindigen. Dit wil niet zeggen, dat er na deze brief geen geïnspireerde brieven van Paulus of anderen meer geschreven zouden zijn! Wij weten o.a. zeer zeker, dat Paulus' brieven aan Timotheüs en ook Johannes' geschriften veel later zijn geschreven. Maar het wil zeggen,

dat de verborgenheid der Gemeente, waarvan de openbaring aan Paulus was toevertrouwd, de laatste waarheid was; een waarheid, "die verborgen was geweest van eeuwen en geslachten her, maar nu geopenbaard aan Zijn heiligen, aan wie God heeft willen bekend maken, welke de rijkdom zij van de heerlijkheid dezer verborgenheid onder de volken, welke is Christus in u, de hoop der heerlijkheid." Kol. 1:27

Paulus voleindigde, maakte volledig, bracht tot volheid het woord Gods, door deze waarheid te bedienen. En niets kan er nu worden toegevoegd, wat betreft de onderwerpen, die God wilde bekend maken. De héle waarheid van het Woord is ons gegeven door Paulus. Hand. 20:27 Wat is dat een zegen! In het Oude Testament waren deze dingen onbekend.

"De verborgenheid, die in de tijden der eeuwen verzwegen is geweest."

Rom. 16:25 Maar naar mijn Evangelie, zegt Paulus, en de prediking van Jezus Christus, is ze geopenbaard. "Van alle eeuwen verborgen geweest in God..... opdat nu aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten door de Gemeente bekend gemaakt worde de veelvuldige wijsheid Gods."

Ef. 3:9, 10 "In andere geslachten aan de zonen der mensen niet bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten in de Geest." Ef. 3:5 "De verborgenheid nu geopenbaard, en door profetische Schriften onder al de volken bekend gemaakt." Rom. 16:26

De volken dus mede-ingelijfd, mede-

deelgenoten der belofte in Christus Jezus! In de brief aan de Kolossers wordt niet, als in die aan de Efeziërs, gewezen op de vereniging van Joden en Heidenen tot één Lichaam, samen de Gemeente vormend. Het gaat hier alléén om de volken. Zij, die vreemdelingen waren, zonder God en zonder hoop, werden nu ingeleid in al de Goddelijke zegeningen in Christus. Welk een kostelijke zaak! De heerlijkheid van deze verborgenheid onder de volken is groot! God verheerlijkt er Zijn wijsheid, liefde en genade onbegrensd door. En de apostel versterkt deze gedachte nog, door te spreken over de rijkdom van de heerlijkheid der verborgenheid. Men zag de heerlijkheid Gods er in schitteren in Christus, en tegelijk de zegeningen er van zich uitbreiden over de volken!

Hij vat ze samen in één woord: Christus in ons de hoop der heerlijkheid! Dat was een geheel nieuwe zaak. Bij al de heerlijkheid, ons van Christus getoond, werd nu nog deze gevoegd: Christus, de hoop der heerlijkheid, in ons!

Onze harten moeten wel overvloeien van vreugde! En de deur wordt er wel door gesloten voor alle filosofische dromen en wettische beginselen! Wie is Hem gelijk? Door de aanschouwing van Christus, de hoop der heerlijkheid, worden alle wettische beginselen en filosofische stromingen van hun invloed beroofd. Alles wat aan de heerlijkheid van Christus raakt, vermindert onze hoop, en daarom wenden wij ons af van alles, wat Christus aantast of ons van Hem ook maar enigszins afvoert.

Dat dan Christus "door het geloof wone in onze harten!" ^{Ef. 3:17} Dat wil zeggen: dat het ons dan gegeven zij, door het geloof de grote waarheid te verwerkelijken, die ons hier is voorgesteld, opdat onze harten met vreugde worden vervuld door de wetenschap en het genot van het feit, dat wij zó innig met Christus zijn verbonden! Zie, deze Christus predikte Paulus overal! Zijn vermaningen en leringen hadden tot inhoud: Christus; en zij richtten zich tot ieder mens.

Paulus' woorden hadden niet alleen ten doel bekering en geloof, maar ook: allen volmaakt te stellen in Christus. De uitwerking van zijn prediking moest déze zijn: de mens (ieder gelovig mens) te brengen in die toestand, dat hij zijn heerlijk standpunt verstaat als lid van het Lichaam van Christus en van de volheid der hemelse zegeningen in Christus.

Daartoe arbeidde de grote apostel, strijdende naar Gods werking, die in hem werkte met kracht. ^{Kol. 1:29}

Hij had een zware strijd te strijden; Joodse vooroordelen en wettische gezindheid en heidense filosofie te overwinnen. Doch Gods sterkte werkte in hem met kracht. En daarom arbeidde hij onvermoeid voort. Christus, de Eerstgeborene, in ons de hoop der heerlijkheid, - dat was de hoofdinhoud der prediking van Paulus.

Moge het ook de onze zijn! En moge in ons zijn eenzelfde vurig verlangen, als bij Paulus gevonden werd, om allen in deze heerlijke waarheid gelukkig te zien!

Reis naar Israël en Jordanië

De ontdekking van de juiste locatie van Sodom en Gomorra en de aanhoudende vraag naar een groepsreis naar Israël en Jordanië, hebben ons doen besluiten om op deze verzoeken in te gaan. Op grond van de gebleken belangstelling bieden wij voor 2007 nu de volgende 12-daagse reis aan.

Maandag 19 mrt	Vertrek van Schiphol naar Tel Aviv Per bus naar hotel in Kibboets Haon in Tiberias
Dinsdag 20 mrt	Bezoek aan o.a. Haifa, Akko, Megiddo, Jizreël
Woensdag 21 mrt	Boottocht over het meer van Galilea Bezoek aan o.a. Kapernaüm, Jordaanbronnen, Golan
Donderdag 22 mrt	Naar Jerzalem, hotel in kibboets Ramat Rachel Bezoek aan Olijfberg, oude stad, graftuin, etc. etc.
Vrijdag 23 mrt	Vrije dag, of voor wie wil: Een jeepsafari door de woestijn van Judea
Zaterdag 24 mrt	Naar Arad, hotel Margoa Per jeep excursie naar Sodom en Gomorra
Zondag 25 mrt	Naar Eilat, hotel Prima Music Bezoek aan Massada, En-Gedi en Dode Zee
Maandag 26 mrt	Reis naar Petra, hotel Amra Palace
Dinsdag 27 mrt	Excursie in Petra
Woensdag 28 mrt	Vrije dag voor bezoeken aan El-Deir, Um El Byara, Jebel Haroun (= de berg Hor), "Klein Petra", etc.
Donderdag 29 mrt	Idem
Vrijdag 30 mrt	Thuisreis via Ben Gurion Airport, Tel Aviv.

Deelnameprijs bedraagt €1445,00 pp. op basis van half pension. Dat is exclusief luchthavenbelasting van ca. €140, uitreisbelasting van ca. €12,50, de safari op 23 maart en entreegeld voor het "zwemmen" in de Dode Zee.

Nadere informatie en opgaven bij br.

Klaas Boersma, Pater Schuurmanstraat 6, 8701 CX Bolsward. 0515-573468

De volgende tentcampagnes staan nog op de agenda:

Aanvang van de bijeenkomsten: 20:00 uur. Zie www.bijbelstudie.nl.

Zondag 3 sept.	t/m vrijdag 8 sept.	Oud-Beijerland
Zondag 10 sept.	t/m donderdag 14 sept.	Katwijk
Zondag 17 sept.	t/m vrijdag 22 sept.	Tiel
Zondag 24 sept.	t/m vrijdag 29 sept.	Vaassen

U kunt dit werk steunen door een gift over te maken op rekening nummer: 10 35 81 006 RABO Bank, ten name van de stichting "NBC Evangelisatie" te Bolsward. Tel: 0515 - 57 34 68 Fax: 0515 - 58 00 06

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 5/19 okt,
2/16/30 nov, 14 dec, 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2,
Bijbelse Bedelingen

APELDOORN zondag 17 sep,
29 okt, 10:30 uur,
P. Saenredamstr. 15

BEVERWIJK zondag 1 okt, 26 nov,
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 10 sep, 8 okt,
5 nov, 3 dec, 10:00 uur;
Brief aan de Romeinen
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
29 okt, 14:00 uur, Doopdienst

BOLSWARD zaterdag 14 okt, 9 dec,
10:00 uur;
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College
onderwerpen nog niet bekend

DRACHTEN donderdag 12/26 okt,
9/23 nov, 7 dec, 20:00 uur; Rode
Kruis gebouw, De Geeuw 31
"Opdat vervuld worde..."

DRACHTEN zondag 12 nov,
10:00 uur, Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

EINDHOVEN woensdag 4/18 okt,
1/15/29 nov, 13 dec, 20:00 uur;
Emmaüskerk, Barriereweg.

EMMEN maandag 9/23 okt,
6/20 nov, 4 dec, 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
Het boek Handelingen

't HARDE zaterdag 16 sep, 11 nov,
20 jan, 3 mrt, 12 mei, 10:00 uur; 't
Poshuis, Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerpen nog niet bekend

LEERDAM zondag 27 aug, 24 sep,
22 okt, 19 nov, 17 dec, 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a,
Brief aan de Romeinen

LINSCHOTEN maandag 2/16/30
okt, 13/27 nov, 11 dec, 20:00 uur;
"De Vaart",
J. Barneveldstraat 24,
Het boek Handelingen

OLDEBROEK dinsdag 3/17/31 okt,
14/28 nov, 12 dec, 20:00 uur;
Stationsweg 43
De brief aan de Filippenzen

OLDEBROEK zondag 8/22 okt,
5/19 nov, 3/17 dec, 17:30 uur;
L.H.N.O. gebouw,
Van Sytzamalaan 3

RIDDERKERK zondag 3 sep,
10:00 uur, "De Bron",
Mauritsweg 1 (Rijsoord)

URK dinsdag 10/24 okt, 7/21 nov,
5 dec, 20:00 uur; Eurozalm,
Burg. Schipperkade 10.
Het huis Gods

URK zondag 15 okt, 10 dec, 10:00
uur; Rode Kruisgebouw, Wijk8-2

Spreekbeurten in de NBC tent:

Oud Beijerland 3/6/8 sep.
Katwijk 10/12/14 sep.
Tiel 17/19/22 sep.
Vaassen 24/27/29 sep.

Geliefde lezer,

Als ik in deze tijd van het jaar mijn agenda voor het komende seizoen moet invullen, breekt het zweet mij dikwijls uit. Maar wellicht was dat nu alleen vanwege de hittegolf waardoor wij werden verrast. Toch bepaalt de druk van een volle agenda mij soms bij mijn leestijdgenoten, die rustig naar hun pensioen toe werken of reeds gepensioneerd zijn. Voor mij is dat niet weggelegd. Maar ik zou ook niet willen ruilen. Ten slotte is er niets mooiers, dan de Heer te mogen dienen; niet in eigen kracht, maar in de Zijne. Een leven in de wereld wordt beheerst door verandering. Door trends en hypes. Door de waan van de dag. Maar mijn leven is in dienst van Hem, Die eeuwig Dezelfde blijft, en Zijn eeuwigblijvende Woord.

En zo behoort dat ook te zijn voor elke gelovige. Christus zou ons trekken uit de tegenwoordige boze eeuw ^{Gal. 1:4} en ons brengen in de onveranderlijke rust, van waaruit wij Hem zouden dienen "in het woord der waarheid, in de kracht van God, door de wapenen der gerechtigheid aan de rechter zijde en aan de linker zijde; Door eer en oneer, door kwaad gerucht en goed gerucht; als verleiders, en nochtans waarachtigen." ^{2Kor. 6:7, 8}

"Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere." ^{1Kor. 15:58}

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbelstudie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, reizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes en de uitgave van brochures en deze circulaire. Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
telefax (036) 54 68 644

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

Postbank 55 67 669
Rabobank 30 87 47 046

ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Giften voor de tentevangelisatie

Rabobank 10 35 81 006

ten name van

NBC Evangelisatie, Bolsward